

Moje první jízda PENDOLÍNEM /Podřevnickým/.

Na svatého Martina připravil Svat'a výlet po Vizovických vrchách. Z Uherského Hradiště jsme vyrazili já, Jožka, Mira a Cyril v 8.37 Kačů do Staráku. Tam už netrpělivě přešlapoval rychlík do Otrokovic a v něm vykloněná Jiřka - takže nás bylo pět. Svat'a nás čekal v Zádveřicích, kam nás poposunoval courák, místními hanlivě přezdívaný na Podřevnické Pendolino. Není divu; celkem 14 zastávek na 22 kilometrech, tj. průměrná vzdálenost mezi stanicemi 1 km 692 m 30 cm a 7,5 mm. To vše měl vlak ujet dle jízdního řádu za 43 minut. Ve skutečnosti jsme už se zpožděním vyjížděli. Chvilí jedeme, ale stále ještě jsme v Otrokovicích Trávníky. Další zastávka Zlín- Malenovice zastávka. Říkám si, už si ve Zlíně tak, abys nepřeje! Ale následovalo Zlín U mlýna, Zlín Malenovice, Zlín Louky, Zlín Prštné, Zlín Střed - tam jsme čučeli 15 minut neboť trat' je jednokolejná a proti nám se trochu zdržel courák z Vizovic. Pak už to šlo „rychle“ Zlín Dlouhá, Zlín Podvesná, Zlín Příluky a pozor změna Želechovice nad Dřevnicí, Lípa u Dřevnice a cíl Zádveřice. Celkový čas 68 minut tj. průměrná rychlost 19,4 km za hod. Zátapek by už před 60 lety byl za tu dobu z Otrokovic ve Vizovicích. Byl to ohromný zážitek a ten největší mě teprve čekal na zpáteční cestě.

U vlaku už netrpělivě přešlapoval Svat'a. Nad mapou nás seznámil s trasou a pak nás odvedl do hospody a vnutil do nás bramboračku a Janáčka, sám se nacpal játýrkama. My měli žvanec v batohu, běda však, když jsme u krmelce - bufetu pro paroháče - chtěli něco zakousnout. Už na nás sytý Sláďa volal „ted' nééé, až na chatě!“ My hladoví zejména já a Jožka záviděli srnečkám jablíčka, řepu, zrní, starý chleba i sůl.

Martin na bílém koni sice nepřišel, zato svítilo sluníčko, trochu foukal vítr. Cyril v nových botaskách s holemi nordic wolking si do kopce vykračoval jako junák. Postupně jsme se taky vybavovali „ holemi značka léška, černý bez, plaňka z plotu případně „balda“. Cestou míváme dřevěnice, ohrady s koničky a pejsky. Jeden černý ořech s náma šel dobrých 8 km, ale nic jsme mu nedali a naopak si dělali chutě na srnčí guláš z bůdy, tož se raději ztratil.

Na kopci vrcholovka - slivovica, čaj s i čaj bez. Mira vytáhl ryzlink. Vysvětlil jsem mu , že tryzlink je třeták z ryzlinku. Zamyslel se a pravil: „To mosí byt hrozně!“ Pak klesáme lesem krátce hledáme tu správnou lesní cestu, přechod srázu přes perforovanou lávku, stoupání na Chocholu a šup dolů, kde nás čeká Svat'ova chaloupka. Malá útulná, příjemně vytopená. Svat'a nás hostí: ostravské klobásy, hořčice kremžská, chleba tmavý, česnečka - česnek čínský, sádlo domácí, vajca z Polska, víno bílé, červené - malá svatba.

Čas rychle ubíhá a už musíme zpátky na Pendolino. Co kdyby jel na čas? A opravdu. Tak, tak na vteřinu a na milimetr přesně. Sedáme do prvního vagonu. Svat'a dobíhá poslední /musel ještě na chalupě dávat okenice/ a říká „sedli jste si blbě, záchod je až ve třetím“ a už odbíhá. Za chvíli se vrací a radí mi, že musím něco s dveřmi, ale já v tu dobu se soustředil na svěrač, protože ta Čína s Polskem a jen 2 tablety černého uhlí, změna tlaku a rychlý pohyb jako by zrychlil mou peristaltiku. WC jsem našel rychle, ale jak dovnitř? Brýle mám v batohu a na čtení návodu není čas. Namátkou mačkám jakési knoflíky, cizí paní mi pomáhá. Ale uvnitř jsem už sám, kalhoty na půl žerdi, dveře stále dokořán, klika nikde, zatykačka žádná. Horor! Nějakým zázrakem se dveře zavřely. Vlak stojí. Velký nápis, že ve stanici nelze čtu i bez brýlí. Lepší ho... ve stanici, nežli v mojej nohavici. Jak včíl spláchnout? A jak ven? Na to , aby měl člověk dvě vysoké a brýle se 4 dioptriemi. Mačkal jsem na co se dalo kromě záchranné brzdy. Celý zpocený jsem vylézal až v Otrokovicích Tož to bylo něco. Ale ulevilo se mi a i placení jízdného sem pros...

Svat'o díky, téměř to nemělo chybu, až na tu šaraticu. Dovětek. V Otrokovicích jsem navštívil kamaráda Zástěru, který mi ukázal sbírku šutrů. Já mu ukázal vzadu na trenýrkách záhnědu jakou ještě neviděl. A to jsem si chtěl jenom prdnout. Dnes už nemůže člověk věřit ani sám sobě.

. Pedro